

La distància

Recordo aquell mes d'estiu, asseguda en el meu racó favorit, al qual anava cada vegada que necessitava relaxar-me escoltant el so del mar. En aquell mateix moment, vaig decidir fer un pas que canviaria la meva vida més del que mai no hagués imaginat.

Deixar enrere aquell poble petit i càlid en el qual tots els veïns ens coneixíem i m'havien vist créixer.

Mesos més tard, amb molts dubtes i pors, vaig emprendre el meu primer viatge en solitari a la gran ciutat comtal buscant noves experiències, nous reptes i descobriments tant personals com professionals.

Després de moltes experiències agredolces, deu anys més tard, t'adones que la distància significa molt més que estar lluny; és saber valorar un cafè amb la teva gent de sempre, una cervesa al sol, un Nadal a casa, que la teva mare hagi d'assumir que ets la seva filla invisible, és trobar a faltar petits detalls i anècdotes que, estant a prop dels teus, no trobaries tan importants.

És saber quin gust té una abraçada de benvinguda o que els comiats es converteixin en el gust més amarg que mai no hagi tastat.

És arriscar-se, tenir valor, plantar cara al món un dia, fer les teves maletes i marxar, sense estar segura del que fas. I, quan n'ets conscient, seguir endavant.

De vegades, sents que tens el cor dividit, una lluita interna entre els teus somnis i els teus sentiments.

La distància és aprendre a viure tu mateixa.

Sandra